

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 14.9.2016.
SWD(2016) 302 final

RADNI DOKUMENT SLUŽBI KOMISIJE

SAŽETAK PROCJENE UČINKA

modernizacije propisa EU-a o autorskom pravu

Priložen dokumentu

Prijedlog

**direktive Europskog parlamenta i Vijeća
o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu**

i

Prijedlog

**uredbe Europskog parlamenta i Vijeća
o utvrđivanju propisa o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se
primjenjuju na određena internetska emitiranja organizacija za radiodifuziju te
reemitiranja televizijskih i radijskih programa**

{ COM(2016) 594 final }
{ SWD(2016) 301 final }

Sažetak
Procjena učinka modernizacije propisa EU-a o autorskom pravu
A. Potreba za djelovanjem
U čemu je problem i zašto je to problem na razini EU-a?
Ovom se procjenom učinka ispituje niz pitanja povezanih s funkcioniranjem propisa EU-a o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu. U njoj se razmatra prilagodba postojećih propisa ili uvođenje novih, u tri različita područja: <u>i. pristup sadržaju na internetu</u> <u>ii. funkcioniranje ključnih iznimaka u digitalnom i prekograničnom okruženju</u> i <u>iii. funkcioniranje tržišta autorskog prava</u>. Kad je riječ o <u>prvom području</u>, problemi koji se obrađuju u procjeni učinka izravno su povezani s poteškoćama u pogledu stjecanja prava za internetsko korištenje s kojima se susreću pružatelji radiodifuzijskih usluga i usluga reemitiranja, platforme za emitiranje na zahtjev te institucije kulturne baštine. Pružatelji radiodifuzijskih usluga susreću se s poteškoćama posebice pri stjecanju prava na emitiranje televizijskih i radijskih programa na internetu dostupnih u drugim državama. Stjecanje prava jednako tako može biti složeno kada je riječ o uslugama reemitiranja, osim onih koje pružaju kabelski operatori, kada nude programe iz drugih država članica. Pri procjeni opsega tih problema i mogućih rješenja u obzir su uzeti Glavni zaključci evaluacije funkcioniranja Direktive o satelitskom emitiranju i kabelskom reemitiranju (Direktiva 93/83/EEZ). Usto, poteškoće u stjecanju prava na internetsko korištenje razlog su ograničene dostupnosti europskih audiovizualnih djela na platformama za emitiranje na zahtjev. Naposljetku, institucije kulturne baštine susreću se s velikim poteškoćama pri stjecanju prava na digitalizaciju nedostupnih djela iz svojih kolekcija i njihovu distribuiranju javnosti. <u>U drugom je području</u> kao velika prepreka funkcioniranju jedinstvenog digitalnog tržišta identificirana pravna nesigurnost u pogledu radnji dopuštenih u okviru postojećih iznimaka od autorskih prava, posebno u digitalnom okruženju. Profesori i studenti/učenici suočavaju se s pravnom nesigurnosti kada se koriste sadržajem u digitalno potpomognutim i prekograničnim nastavnim aktivnostima. Istraživači se susreću s pravnom nesigurnošću u pogledu mogućnosti provođenja rudarenja teksta i podataka na sadržaju kojem imaju zakonit pristup. Kad je riječ o institucijama kulturne baštine, pravna nesigurnost i nesrazmjerni transakcijski troškovi otežavaju očuvanje djela, posebno u digitalnom formatu. <u>U trećem je području</u> procjena učinka usmjerena na probleme povezane s raspodjelom vrijednosti u internetskom okruženju, pri čemu postoji razlika između „uzvodnih“ problema, s kojima se susreću nositelji prava kada pokušavaju licencirati svoj sadržaj za određene vrste internetskih usluga, i „nizvodnih“ problema, s kojima se susreću stvaratelji kada pregovaraju o ugovorima o upotrebi svojih djela. Nositelji prava nailaze na poteškoće kada traže kontrolu nad upotrebom svojih sadržaja i naplatu te upotrebe od strane pružatelja internetskih usluga koji pohranjuju i omogućuju pristup sadržajima koje učitavaju njihovi korisnici. Novinske kuće također se susreću s poteškoćama kada žele licencirati svoje publikacije i spriječiti nedopuštenu upotrebu svojih sadržaja od strane pružatelja internetskih usluga. Nadalje, svi izdavači nailaze na pravnu nesigurnost u pogledu mogućnosti stjecanja udjela u naknadi za upotrebu svojih djela u okviru iznimke. Konačno, autori i izvođači (stvaratelji) često nemaju dovoljno informacija o upotrebi svojih djela, što bi im omogućilo da u pregovorima dogovore odgovarajuću naknadu za upotrebu svojih prava.
Što je potrebno postići?
Utvrđena su tri glavna cilja: i. omogućiti širi internetski pristup zaštićenom sadržaju diljem EU-a, s naglaskom na televizijske i radijske programe, europska audiovizualna djela i kulturnu baštinu, ii. olakšati digitalnu upotrebu zaštićenog sadržaja na jedinstvenom digitalnom tržištu, u korist obrazovanja, istraživanja i očuvanja te iii. osigurati učinkovito tržište autorskog prava za sve dionike koje je poticajno za ulaganja u kreativni sadržaj i njegovu distribuciju.
Koja je dodana vrijednost djelovanja na razini EU-a (supsidijarnost)?
U ovoj se procjeni učinka obrađuju problemi sa znatnom prekograničnom dimenzijom, s naglaskom na funkcioniranje propisa EU-a o autorskom pravu u digitalnom i internetskom okruženju. U pogledu <u>prvog područja</u>, nacionalna rješenja za navedene probleme povezane s internetskim pristupom sadržaju, uključujući prekogranični, mogu dovesti do još veće rascjepkanosti jedinstvenog digitalnog tržišta. Stoga da bi se uspostavile konkretne prednosti, trebalo bi osigurati zajednički pristup i zajedničko djelovanje na razini

EU-a.

U pogledu drugog područja, postojeća razina usklađenosti državama članicama ograničava mogućnost djelovanja u području autorskog prava jer ne mogu jednostrano mijenjati područje primjene usklađenih prava i iznimaka. Osim toga, intervencija EU-a neophodna je kako bi se jamčila pravna sigurnost u prekograničnim slučajevima. U pogledu trećeg područja, razlozi za djelovanje EU-a proizlaze iz usklađivanja koje je već provedeno (posebno u smislu prava) i prekogranične prirode distribucije sadržaja na internetu. Intervencija na nacionalnoj razini ne bi bila dovoljno učinkovita za rješavanje utvrđenih problema (posebno zato što ne bi imala dostatan doseg) te bi mogla stvoriti nove prepreke i rascjepkanost tržišta. Djelovanje na razini EU-a neophodno je kako bi se osigurala pravna sigurnost, kako za stvaratelje i ulagatelje u sadržaj, tako i za distributere i korisnike. Njime će se nositeljima prava omogućiti bolje ostvarivanje prava u internetskom okruženju i jamčiti jednaki uvjeti na jedinstvenom digitalnom tržištu.

B. Rješenja

Kojim se različitim mogućnostima mogu ostvariti ciljevi? Daje li se prednost određenoj mogućnosti? Ako ne, zašto?

Mogućnosti ispitane za svako područje obuhvaćaju osnovnu mogućnost, u većini slučajeva nezakonodavnu (u obliku Komisijinih smjernica ili preporuka i/ili rasprava s dionicima) i jednu zakonodavnu mogućnost ili više njih. Za svako je područje određena mogućnost kojoj se daje prednost.

U području pristupa internetskim sadržajima u zakonodavnim mogućnostima ispituju se različiti sustavi licenciranja koji se smatraju mehanizmima za olakšavanje stjecanja prava.

- Mogućnost kojoj se daje prednost u pogledu internetskih prijenosa organizacija za radiodifuziju i reemitiranja primjena je načela države podrijetla na stjecanje prava za njihove internetske usluge koje pružaju dodatno uz prvotno emitirane programe.
- U pogledu digitalnog reemitiranja televizijskih i radijskih programa, mogućnost kojoj se daje prednost primjena je obveznog kolektivnog ostvarivanja prava na usluge reemitiranja koje se pružaju putem „zatvorenih” elektroničkih komunikacijskih mreža.
- Za licenciranje prava na emitiranje na zahtjev mogućnost kojoj se daje prednost obuhvaća raspravu s europskim dionicima i mehanizam za pregovore kojim bi se olakšalo dobivanje licencija za internetsku upotrebu audiovizualnih djela uklanjanjem ugovornih prepreka.
- Naposljetku, za nedostupna djela, mogućnost kojoj se daje prednost zakonodavna je intervencija na razini EU-a, kojom se državama članicama omogućuje uspostavljanje posebnih pravnih mehanizama za sklapanje kolektivnih licencijskih ugovora o upotrebi nedostupnih djela od strane institucija kulturne baštine i uvođenje prekograničnog učinka takvih ugovora.

U pogledu iznimaka, zakonodavne mogućnosti osmišljene su kao nadopuna postojećim iznimkama (u slučaju očuvanja i podučavanja) ili za uvođenje nove iznimke za određene upotrebe (npr. rudarenje teksta i podataka). Predviđene su različite mogućnosti, s razlikama u pogledu područja primjene iznimke, korisnika i/ili odnosa s tržištem za izdavanje licencija.

- Mogućnost kojoj se daje prednost u pogledu nastavnih aktivnosti jest obvezna iznimka koja se odnosi na digitalne upotrebe u kontekstu davanja primjera u nastavi, s mogućnošću da ju države članice uvjetuju dostupnošću odgovarajućih licencija koje se odnose na jednake upotrebe (digitalne i prekogranične).
- Za rudarenje teksta i podataka, mogućnost kojoj se daje prednost obvezna je iznimka koja se primjenjuje na istraživačke organizacije koje djeluju u interesu javnosti, primjerice sveučilišta ili instituti za istraživanje. Iznimkom bi im se omogućilo rudarenje teksta i podataka, u svrhu znanstvenog istraživanja, na sadržaju kojem imaju zakonit pristup.
- Za očuvanje kulturne baštine, mogućnost kojoj se daje prednost jest obavezna iznimka u svrhu očuvanja od strane institucija kulturne baštine.

U pogledu funkcioniranja tržišta autorskog prava, razmatrane zakonske opcije usmjerene su na osiguravanje poštene raspodjele vrijednosti u internetskom okruženju, posebno uvođenjem određenih obveza za određene vrste internetskih usluga ili za osobe koje sklapaju ugovore s autorima i izvođačima.

- U pogledu upotrebe sadržaja od strane pružatelja usluga sadržaja koji učitavaju njihovi korisnici, rješenje kojem se daje prednost jest uvođenje obveze za pružatelje internetskih usluga koji pohranjuju i omogućuju pristup velikoj količini sadržaja koje učitavaju njihovi korisnici da uvedu odgovarajuće i srazmjerne tehnologije te da povećaju transparentnost u korist nositelja prava.
- Kad je riječ o izdavačkim pravima, rješenje kojem se daje prednost jest uvođenje u zakonodavstvo EU-a srodnog prava za izdavače koje će obuhvaćati digitalne upotrebe njihovih tiskanih publikacija te odredbe zahvaljujući kojoj bi države članice mogle omogućiti svim izdavačima (vijesti, knjige, znanstveni časopisi,

itd.) udio u naknadi za upotrebu u okviru iznimke.

- U pogledu nedostatka transparentnosti pri isplati naknada stvarateljima, mogućnost kojoj se daje prednost sastoji se od uvođenja u zakonodavstvo EU-a obveza transparentnosti za stranke koje sa stvarateljem sklapaju ugovor (posebno za proizvođače i izdavače), upotpunjene prilagodbom ugovora i mehanizmom rješavanja sporova.

Koja su stajališta različitih dionika? Tko podržava koju mogućnost?

Mogućnosti koje se razmatraju u ovoj procjeni učinka utjecale bi na veliki broj dionika, a posebno na: autore i izvođače, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, producente, izdavače, pružatelje radiodifuzijskih usluga, pružatelje usluga remitanja, distributere, pružatelje internetskih usluga, institucionalne korisnike, istraživače, potrošače. Stajališta dionika razlikuju se s obzirom na područje i stoga su u procjeni učinka iznesena u odnosu na svaku mogućnost. U Prilogu 2. navedeni su rezultati javnog savjetovanja održanog u razdoblju 2013. – 2016., kojima se potvrđuje analiza iz procjene učinka.

C. Učinci mogućnosti kojoj se daje prednost

Koje su prednosti mogućnosti kojoj se daje prednost (odnosno, ako je nema, glavnih mogućnosti)?

Mogućnostima kojima se daje prednost, koje su određene za internetsko emitiranje i reemitiranje televizijskih i radijskih programa, smanjili bi se transakcijski troškovi povezani sa stjecanjem prava koji nastaju pružateljima radiodifuzijskih usluga pri pružanju prekograničnih internetskih usluga emitiranja te pružateljima usluga reemitiranja koje se pružaju putem zatvorenih telekomunikacijskih mreža (npr. IPTV). Očekuje se i da će se njima povećati prekogranična distribucija televizijskih i radijskih programa pružatelja radiodifuzijskih usluga te pristup tim programima.

U pogledu licenciranja prava na emitiranje na zahtjev, mogućnošću kojoj se daje prednost poduprlo bi se uklanjanje ugovornih prepreka, a time bi se mogla poboljšati dostupnost europskih audiovizualnih djela na platformama za emitiranje na zahtjev.

Za nedostupna djela, mogućnost kojoj se daje prednost pridonijela bi smanjenju transakcijskih troškova i omogućavanju posebnih licencija potrebnih za digitalizaciju i distribuciju nedostupnih djela od strane institucija kulturne baštine, za sve vrste djela te u svim državama članicama, uključujući prekogranično

Novom bi se iznimkom za digitalne upotrebe zaštićenog sadržaja u svrhu davanja primjera u nastavi omogućila pravna sigurnost obrazovnim ustanovama i profesorima, za što se očekuje da će pridonijeti većoj upotrebi i boljoj kvaliteti digitalnih tehnologija i inovativnih metoda u obrazovanju te omogućiti obogaćeno okruženje za učenje i bolje rezultate za učenike/studente. Mogućnost da države članice iznimku uvjetuju dostupnošću licencija koje se odnose na jednake upotrebe dovela bi do potrebne fleksibilnosti bez smanjenja pravne sigurnosti za korisnike ili otežavanja prekograničnih upotreba.

Novom iznimkom za rudarenje teksta i podataka povećala bi se pravna sigurnost i smanjili troškovi stjecanja prava za istraživačke organizacije, čak i ako je moguć komercijalni ishod projekta, npr. u kontekstu javno-privatnih partnerstva.

Mogućnošću kojoj se daje prednost za očuvanje omogućila bi se potpuna pravna sigurnost institucijama kulturne baštine koje umnožavaju djela iz svojih stalnih kolekcija u svrhu njihova očuvanja, uključujući s pomoću digitalnih tehnologija.

U trećem području koje se obrađuje u ovoj procjeni učinka, očekuje se da će se mogućnostima kojima se daje prednost, nositeljima prava omogućiti bolja upotreba njihova sadržaja na internetu te kontrola nad njegovom distribucijom. Obvezom da se pružatelji usluga sadržaja koji učitavaju njihovi korisnici koriste tehnološkim sredstvima nositeljima prava omogućilo bi se da lakše donose odluke o dostupnosti njihova sadržaja u okviru tih usluga. Moguće je da će se time poticati sklapanje ugovora za upotrebu sadržaja i stvarati dodatni prihodi za nositelje prava.

Kad je riječ o novinskim kućama, mogućnošću kojoj se daje prednost povećala bi se pravna sigurnost, ojačala njihova pregovaračka pozicija te bi se pozitivno utjecalo na njihovu mogućnost licenciranja sadržaja i ostvarivanja prava na njihove tiskane publikacije. Mogućnošću kojoj se daje prednost povećala bi se i pravna sigurnost za sve izdavače, u pogledu mogućnosti stjecanja udjela u naknadama za upotrebe u okviru iznimke.

Nametanjem obveza transparentnosti strankama s kojima sklapaju ugovor, stvarateljima bi se omogućile informacije potrebne da procijene je li njihova naknada odgovarajuća te pravna sredstva da, ako je to potrebno, zatraže prilagodbu naknade (mekanizam prilagodbe naknade).

Koliki su troškovi mogućnosti kojima se daje prednost (odnosno, ako je nema, glavnih mogućnosti)?

Primjena načela zemlje podrijetla na stjecanje prava na dodatne usluge na internetu koje pružaju organizacije za radiodifuziju bila bi novost za nositelje prava pri odobravanju licencija za svoj sadržaj pružateljima radiodifuzijskih usluga za emitiranje na internetu. Međutim, riječ je o ciljanoj intervenciji (koja je ograničena na dodatne usluge na internetu koje pružaju organizacije za radiodifuziju i koja ne utječe na ugovornu slobodu pružatelja radiodifuzijskih usluga i nositelja prava) kojom bi se olakšao razvoj tržišta bez ometanja postojećih poslovnih modela i strategija distribucije.

Primjenom obveznog kolektivnog ostvarivanja prava za određene vrste digitalnih usluga reemitiranja ograničeno bi

se utjecalo na odluke o licenciranju koje donose nositelji prava. Troškovi usklađivanja bili bi zanemarivi jer bi se ista mreža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja se koristi za licenciranje prava na kabelsko reemitiranje mogla upotrijebiti za licenciranje prava na reemitiranje i putem drugih sredstava.

U pogledu mehanizma za pregovore, koji je usmjeren na olakšavanje licenciranja prava na emitiranje na zahtjev, troškovi provedbe bili bi ograničeni jer bi se države članice mogle osloniti na postojeće strukture koje imaju potrebno znanje. Moguće je da će dionici (nositelji prava, distributeri, platforme za emitiranje na zahtjev) snositi neke troškove sudjelovanja u mehanizmu za pregovore. Ti bi se troškovi, međutim, nadoknadili povećanjem učinkovitosti koje proizlazi iz uspješnih pregovora.

Mogućnost kojoj se daje prednost za nedostupna djela, kao takva ne bi podrazumijevala nikakve dodatne troškove. U slučaju da se upotrijebe pravni mehanizmi, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava snosile bi neke troškove povezane sa zahtjevima transparentnosti te upravljanjem izuzećima i licencijama.

U području iznimaka ne očekuje se da će mogućnosti kojima se daje prednost bitno utjecati na prihode nositelja prava ostvarene licenciranjem. Iz potrebe za prilagodbom područja primjene postojećih licencija kako bi obuhvatile nove iznimke mogu proizaći vrlo ograničeni troškovi usklađivanja.

Za podučavanje ne očekuje se da bi nova iznimka imala utjecaj na primarno tržište nositelja prava, posebno zbog svrhe i uvjeta povezanih s iznimkom (davanje primjera u nastavi, digitalne upotrebe na osiguranim elektroničkim mrežama). Ona može podrazumijevati određene troškove usklađivanja za države članice koje odluče uvjetovati iznimku dostupnošću licencija koje se odnose na jednake upotrebe, zbog zahtjeva da se osigura dostupnost i vidljivost takvih licencija. Ipak, tim bi se troškovima omogućilo znatno smanjenje administrativnog opterećenja za obrazovne ustanove.

U slučaju rudarenja teksta i podataka, uvjetom za zakonit pristup predviđenim za upotrebu iznimke osiguralo bi se da mogućnost kojoj se daje prednost ne utječe na tržište pretplatnika nositelja prava.

Mogućnost kojoj se daje prednost za očuvanje kulturne baštine ne bi uzrokovala posebne troškove usklađivanja, a utjecaj na dohodak nositelja prava bio bi minimalan, čak i zanemariv, jer bi se ta iznimka primjenjivala samo na djela koja institucije kulturne baštine već imaju u svojim stalnim kolekcijama te ne utječe na uvođenje stalnih primjeraka u kolekciju.

Pružatelji internetskih usluga koji distribuiraju sadržaj koji učitavaju njihovi korisnici snosili bi troškove usklađivanja jer trebaju uvesti tehnologije. Ti bi troškovi ovisili o količini i vrsti sadržaja koji je potrebno identificirati. Očekuje se da će bit ograničeni zahvaljujući činjenici da tehnologije koje treba uvesti trebaju biti srazmjerne te da se većina pružatelja usluga koje obuhvaća već koriste nekom tehnologijom za određivanje sadržaja.

U vezi s uvođenjem srodnih prava koja obuhvaćaju upotrebu tiskanih publikacija u digitalnom obliku ne očekuju se veći troškovi licenciranja za pružatelje internetskih usluga koji su već stekli licencije koje se izričito odnose na upotrebu sadržaja digitalnih vijesti. Troškove bi snosili samo oni pružatelji internetskih usluga koji ne još ne stječu licencije za ponovnu upotrebu sadržaja izdavača, iako bi to u principu trebali činiti, u skladu sa zakonodavstvom o autorskom pravu. Mogućnost koju imaju države članice, da svim izdavačima omoguće stjecanje udjela u naknadi za upotrebu sadržaja u okviru iznimke ne bi uzrokovala troškove s obzirom na to da udruge za kolektivno ostvarivanje prava koje su nadležne za naplatu naknade za izdavače već postoje u većini država članica. U pogledu naknade za stvaratelje, obveze transparentnosti uzrokovale bi troškove usklađivanja za stranke koje sa stvarateljima sklapaju ugovore, no očekuje se da će oni biti razumni. Zbog vrlo ograničene dostupnosti podataka nije bilo moguće odrediti ukupni iznos tih troškova, no u procjenu učinka uključene su procjene na temelju nekoliko primjera koje su prijavili dionici. Očekuje se da će mehanizam za prilagodbu ugovora uzrokovati ograničene troškove (npr. troškove ponovnih pregovora) jer će se vjerojatno najviše upotrebljavati kao prednost u pregovorima. Države članice mogu se koristiti postojećim strukturama kako bi smanjile moguće troškove uspostavljanja mehanizma za rješavanje sporova.

Kakvi su učinci na MSP-ove i konkurentnost?

Pri procjeni mogućnosti politika u obzir je uzet velik udio MSP-ova u kreativnoj industriji. Očekuje se da će mogućnosti kojima se daje prednost u području pristupa sadržaju biti u korist MSP-ovima (kao pružateljima radiodifuzijskih usluga, pružateljima usluga ili nositeljima prava) jer smanjuje administrativno opterećenje povezano sa stjecanjem ili licenciranjem prava. U slučaju iznimaka, mogućnosti kojima se daje prednost sadržavaju rješenja za koja se ne očekuje da će imati važan utjecaj na tržište za izdavanje licencija ili na prihode MSP-ova (nositelji prava). Izuzeće mikropoduzeća nije ocijenjeno primjerenim jer bi uzrokovalo veliku pravnu nesigurnost za korisnike.

U trećem području ove procjene učinka mogućnosti kojima se daje prednost bile bi u korist MSP-ova (nositelji prava) pri sklapanju ugovora s pružateljima usluga internetskog sadržaja. Ako bi one stvorile obveze za MSP-ove, mjere izuzeća ili olakšavajuće mjere ne smatraju se primjerenima jer mogu poduzećima omogućiti zaobilazanje obveza te se ne bi mogli postići željeni ciljevi.

Hoće li to znatno utjecati na nacionalne proračune i uprave?

Mogućnosti kojima se daje prednost neće znatno utjecati na nacionalne proračune ili uprave. Međutim određene mogućnosti podrazumijevaju posebne obveze za države članice, npr. određivanje ili stvaranje nepristranog tijela u cilju olakšanja pregovora između stranaka uključenih u licenciranje prava na emitiranje na zahtjev, mjere za osiguravanje vidljivosti licencija u obrazovne svrhe, organizacija rasprava među dionicima o izvještavanju autora i izvođača te uspostavljanje mehanizma za rješavanje sporova između autora/izvođača i stranaka s kojima sklapaju ugovor. Naznake troškova, ako su dostupne, navedene su u predmetnim odjeljcima procjene učinka.

Hoće li biti drugih bitnih učinaka?
Nije primjenjivo
Proporcionalnost?
Mogućnosti kojima se daje prednost razrađene su tako da se njima učinkovito riješe izvorni problemi, a da se ne prijeđe ono što je potrebno za postizanje ciljeva. Druge mogućnosti, ponekad šireg područja primjene, nisu uključene jer ne bi pridonijele uravnoteženom i proporcionalnom odgovoru na probleme obrađene u ovoj procjeni učinka.
D. Daljnje mjere
Kad će se preispitati politika?
Za praćenje napretka u ostvarivanju ciljeva određeni su posebni pokazatelji, uz predviđeno prikupljanje podataka svake 2 ili 3 godine. Sveobuhvatno ocjenjivanje moglo bi se provesti najkasnije 10 godina nakon donošenja zakonodavnih mjera, u cilju mjerenja njihova utjecaja i dodane vrijednosti.